

Krāsas fasādēm

TEKSTS AGRITA LŪSE FOTO INDRIKIS STŪRMANIS, ULDIS MĀTERS, OSKARS JŪRA

Krāsu industrija zināmāko zīmolu pašpārņē attīstās lēni un smagnēji. Un tāpēc uzticami. Tur, kur valda pārbaudītas vērtības, cerēt, ka katru gadu tiks piedāvāts kāds kardināls jaunums, nav isti pamata. Turklāt ar to nebūt nav jāsaprot, ka ražotāji būtu iesīkstējuši. Tehnoloģijas attīstās, novitātes parādās un piesardzīgi iekaro tirgu, un kvalitatīvi produkti ārpus uzmanības loka vēl nav palikuši. Vienīgi raksturīgā mentālā apdomība liek izvēlēties aprobētus produktus – laika griezumā uz virsmām reāli testētie krāsu produkti vieš cerības par adekvātu noturību.

Neviena arhitektu radīta fasādes vizualizācija pat attāli nenorāda uz provizorisko apkārtējās vides iedarbību – nokrišņu, pilsētas smoga, putekļu un vibrāciju ietekmi. Un atšķirīgi krāsu veidi dažādi reaģē un dažādi sadzīvo ar virsmu un apkārtējo situāciju. Kā izvēlēties piemērotāko krāsu fasādēm? Visvienkāršākā atbilde būtu – konsultēties ar

speciālistiem, kuru Latvijā ir gana, turklāt daudziem no tiem pieredze šajā nišā ir vismaz 20 gadi. Tādi atrodami «Tikkurila» (saistīts ar Latvijas zīmolu «Vivacolor» (Mācību centra vadītājs Aivars Danenbergs), «Caparol» (tehnologs Gunārs Freidenfelds), SIA «Akzo Nobel Baltics» (tirdzniecības pārstāvis un sadarbības ar profesionāļiem projektu vadītājs Agris Ramats), «Krāsu serviss» (tirdzniecības pārstāvis Romāns Nožņikovs, projektu vadītājs Kaspars Ozoliņš). Zīmoli ir pietiekami attīstīti, nostiprinājušies tirgū un – gribētos teikt – garantē zināmu kvalitāti ar nosacījumu, ja tiek izvēlēts fasādes materiālam piemērots produkts un ievērota uzklāšanas tehnoloģija.

Joprojām pie klasiskajām pamatvērtībām mūrētajām fasādēm jāpieskaita vienkāršie produkti – silikāta un kaļķu krāsas, lai gan pēdējās vairāk populāras fanu pulciņā un pamatoti mīlas ir vēsturisko arhitektūras pieminekļu atjaunošanai. No kālija silikāta

ražotā neorganiskas izcelsmes krāsa ir viscaur dabīgs, noturīgs un tvaikus caurlaidīgs produkts, kas noturību iegūst, ķīmiskās reakcijas rezultātā saēdoties ar apmetumu. Vīlinoši. Taču ar vienu nosacījumu – silikāta krāsu drīkst izmantot tikai uz neorganiskas izcelsmes virsmas, kāda ir kaļķis un cements, un virsmas sagatavošanā jāizmanto silikāta grupas grunts.

Kaļķa krāsa ir vēl kaprizāka, to drīkst klāt tikai uz tīra kaļķa apmetuma, toties, piemēram, «Tikkurila» izstrādātā perfekti kalibrētā «Holvi» ir pateicīgs produkts, jo to iespējams tonēt jebkur, kur vien tiek piedāvāts šāds pakalpojums. Produkts vecs kā pasaule, bet pielāgots jaunām ērtībām un kvalitātei. Klājot kaļķa krāsu, jāatceras vēsturiski mantojais paņēmieni – to veic ar apaļu otu un aplveida kustībām, rullīti un izsmidzināšanas ierīces atstājot citām reizēm. Tāpat jāņem vērā vēl viena tehniska nianse – virsma jāmitrina pirms un pēc krāsošanas: tas nodrošina